

HIVATALOS TUDÓSÍTÁSOK

körü érdeklődés mutatkozik. A sok kül- és belföldi kiállítások még nem törték le a német művészek és iparosok kedvét. Az eddigi jelentkezésekből máris kitűnt, hogy az eredetileg tervezett kiállítási helyiség szűk lesz. Úgy hogy még egy külön pavillont építenek maguknak a drezdai kiállítók, amelyben legalább 25 intérieur elfér. Ennek művészi installációját Wilhelm Kreis vállalta el.

Párisban minden évben az új HÁZAK HOMLOKZATAIT egy bizottság átvizsgálja s a legművésziesebbeknek tervezőit külön is megjutalmazza. Most kerültek kiosztásra az 1904-ben épült házak jutalomdíjai, amelyekben Natanson, Friese, Sibien, Valvein, Klein és Goujon részesültek.

Szóval a gyakorlat már a kőműves, asztalos és ács házépítő működését is a modern művészet vezetésére bízta. Ez elől a theoria sem térhet ki. Újabban Gurlit, a híres építésztanár, maga szállt síkra A MODERN ÉPÍTÉSZET mellett, egyben pálcát tör a régi stílusokban építők fölött. Szerinte az elmúlt idők ízlésének felhasználása szegénységi bizonyítvány, a megholt stílus nem egyéb, mint a gondolatok bőségével nem dicsekvő építésszek segédeszköze. Az anyag formálása és felhasználása nem történhetik iskolai recept szerint. Mert a stílus nem törvény! Szabály is csak egy van s az nem más, mint hogy az ízlés változása örökös. A változási törvény alapján pl. azok a vasépületek, amelyek egykor rútak voltak, megszépültek. Megszépültek anélkül, hogy megváltoztak volna, mert az ízlés, vagy mondjuk előkelőbbben: a szépség iránt táplált követelmények megváltoztak. A mai művészet meg esetleg 30 év múlva rútnak fog tetszeni. Szóval, kár előre és hátra tekintgetni, alkossunk úgy, hogy magunknak tessék! Másfél évszázaddal ezelőtt kevésbé „müörténetiesen“ építettek mint manapság. Tanulmányozták ugyan a régi mesterek alkotásait, az oszloprendeket a kisújjukban hordták, de mégis minden „stílusérzék“ nélkül építettek, nem volt erre szükség, sőt nem is ismerték, mert pillanatig sem kételkedtek benne, hogy a művésznak saját lelke, saját ízlése szerint kell dolgoznia. Még akkoriban nem születtek meg azok, akik más, elmúlt idők vagy más művészek „szellemében“ alkottak. A maga korát ki sem tagadhatja meg, tehát most sem. Ha csak nem akar úgy járni, mint Münchhausen báró boldogult szolgálja, akinek

feje egy erőteljes pofontól megfordult: s mikor előre akar menni, akkor is hátra néz. Haladása így természetesen örökös csetlés-botlás lesz.

Ez ugyan az építészetnek van mondva, de az iparművészet is érthet belőle.

HIVATALOS TUDÓSÍTÁSOK.

MAGYAR IPARMŰVÉSZETI TÁRSULAT választmánya 1905. évi május hó 3-án ülést tartott Szalay Imre elnöke alatt. Jelen voltak Árkay Aladár, Bachruch Károly, Ballai Lajos, Beck Dénes, Gaul Károly, Gelléri Mór, Gerster Kálmán, Maróti Géza, Morelli Gusztáv, Nádler Róbert, Róth Miksa, Simay Lajos, Telcs Ede, Vig Albert választmányi tagok, Györgyi Kálmán főtítkár.

A jegyzőkönyvet vezeti Szécsén Ferenc másodtitkár.

Elnök megnyitván az ülést, a jegyzőkönyv hitelesítésére felkéri Bachruch Károly vál. tagot. Jelenti, hogy elmaradásukat kimentették Alpár Ignác alelnök, Faragó Ödön, Fittler Kamill, Giergl Kálmán, K. Körösi Albert, Pap Henrik és Radisics Jenő választmányi tagok.

A választmány a kiállítási bizottság további kiegészítését határozza el és a bizottságba tagokul Dr. Czakó Elemér, Gyalus László, Maróti Géza és Pap Henrik urakat kéri fel.

A Czigler Győző halálával megüresedett végrehajtó-bizottsági elnöki tisztségre a választmány egyhangulag Péterffy Lajos választmányi tagot választja meg, akinek helyét a végrehajtó-bizottságban Ágotai Lajos vál. taggal tölti be. A nevezettek megválasztásukról értesítendőök és a tisztség elfogadására felkérendők.

Főtítkár jelenti, hogy özv. Kiss Gyuláné sz. Czigler Paula, megköszönte a Czigler Győző halála alkalmából hozzá intézett részvétiratot. Tudomásul szolgál.

Az ugyanebből az alkalomból különböző testületektől a társulathoz érkezett részvétiratok köszönettel tudomásul vétetnek.

Főtítkár jelenti, hogy a székesfőváros a folyó évre 4000 korona segélyt utalványozott a társulatnak. Köszönettel tudomásul vétetik.

Főtítkár bemutatja a Magyar Védő-Egyesület átiratát, amelyben igazgatóság-

gába társulatunk képviselőinek delegálását kéri. A választmány készséggel teljesíti a kérelmet akképen, hogy megküldi a választmányi tagok névsorát a Magyar Védő-Egyesületnek, tetszésére bizván az illető igazgatósági tag kijelölését.

Ifj. Aprily János államsegély-kérelme ügyében a kereskedelemügyi miniszter a társulatot meghallgatni kívánja, miért is a választmány a szakvélemény megállapítását *Alpár Ignác, Gerster Kálmán, Giergl Kálmán, Ligeti Miklós, Maróti Géza* és *Telcs Ede* vál. tagokból álló szakbizottságra bizza. A véleményes jelentést az elnökség terjeszti fel a miniszterhez.

Főtítkár bejelenti, hogy a Trefort-plakettnek sokszorosított példányai elkészültek és bemutatja a plakett ezüst és bronz példányait. Tudomásul szolgál.

Főtítkár jelentését a st.-louisi kiállítási tárgyakat visszaszállításuk közben ért sérülésekről, az ez által okozott károkról, valamint az előrelátható tetemes deficitről a választmány sajnálattal veszi tudomásul és elhatározza, hogy mindezekről felterjesztés útján jelentést tesz a kereskedelmi miniszternek.

Főtítkár jelenti, hogy az aradi iparművészeti kiállítás május hó 5-én, vasárnap nyílik meg. Előzőleg, szombaton délután a kiállítás bíráló-bizottsága tart ülést, amelyen az állami iparművészeti éremre való javaslat fölött döntenek. A bíráló-bizottságba a kereskedelmi miniszter *Gaul Károly, Gelléri Mór* és *Vig Albert* vál. tagokat küldte ki, míg a társulat képviselőjében ajánlja *Nesnera Aladár* aradi áll. ipari szakiskolai igazgatónak, *Varjassy Károly* aradi h. polgármesternek és *Thék Endrének* kiküldését.

A választmány a bejelentést tudomásul véve, a kiállítás bíráló-bizottságát a főtítkár javaslata értelmében megalakítja és a bizottság elnöki tisztségére *Alpár Ignác* társulati alelnököt kéri föl. Egyúttal elnök felkéri a választmány tagjait, hogy az ünnepélyes megnyitáson a társulat képviselőjében minél számszerűbben jelenjenek meg.

Gelléri Mór az aradi kiállításon résztvevő iparosok kitüntetésére felajánlja az Országos Iparegyesület ezüst- és bronz-érméit.

A választmány az ajánlatot köszönettel fogadja és az érem odaitélésére való javaslattétellel a bíráló-bizottságot bizza meg.

Telcs Ede kérdi, hogy a vidéki kiállításokra a társulat képviselőjében leutazó választmányi tagok részére nem lehetne-e

kedvezményes vagy szabad vasúti jegyet kieszközölni.

A választmány felkéri az elnökséget, hogy adandó alkalommal e tekintetben tájékozódják, és ha lehetséges, a szóban forgó kedvezményt eszközölje ki.

Telcs Ede bemutatja a felterjesztést, amelyet a hazai érem- és plakett-szobrászok, ötvösök, ékszerészek és a rokon műiparágak képviselőjében az illető szaktestületek a pénzügyminiszterhez intéztek.

A választmány a felterjesztéshez hozzájárul és felkéri az elnökséget, hogy azt a választmány régebbi határozata értelmében az érdekelt miniszterek elé juttassa.

A főtítkár jelenti, hogy értesülése szerint a vallás- és közoktatásügyi miniszter legközelebb felhívja a társulatot, hogy az 1906. évi milánói nemzetközi kiállítás magyar osztályának szervezetére, berendezésére és költségeire tervezetet készítsen s azt eléje terjessze. Kéri ennél fogva a választmányt, hogy már most küldjön ki bizottságot azzal, hogy a kívánt tervezetet állapítsa meg s azt a miniszter elé terjessze.

A választmány a főtítkár javaslata értelmében határoz és a bizottságot a következőképpen állapítja meg: elnöke a társulat kiállítási bizottságának elnöke, *Radisics Jenő*, tagjai: *Alpár Ignác, Faragó Ödön, Gelléri Mór, Maróti Géza, Fittler Kamill, Vig Albert* és *Györgyi Kálmán*.

A pénztári jelentés, amely az előirányzott 92.495 korona bevétellel szemben 52.689.04 korona bevételt, 88.000 korona kiadással szemben pedig 18.618.52 korona kiadást tüntet fel, tudomásul szolgál.

Főtítkár jelenti, hogy a legutóbbi választmányi ülés óta 25 új tag lépett a társulat kötelékébe. Örvendetes tudomásul szolgál.

Telcs Ede felhívja a választmányi tagok figyelmét az alakulóban levő „Éremkedvelők Egyesületé”-re.

A választmány felkéri *Telcs Ede* vál. tagot, hogy kellő számú tagbejelentő ívet bocsásson rendelkezésre, amelyeket az elnökség a választmány tagjainak megküld.

Több tárgy nem lévén, elnök az ülést bezárja.

 INEVEZÉS. A m. kir. vallás- és közokt. miniszter *Zalán (Czapf)* Gyula Orsz. M. Iparművészeti Múzeumi díjnyakot ez intézethez tollnokká nevezte ki.

HIVATALOS TUDÓSÍTÁSOK

ÚJ RENDES TAGOK. 1905. évi április hó 9. óta e füzet megjelenéséig a következők léptek be a Magyar Iparművészeti Társulat rendes tagjainak sorába:

Berán A. és fia Arad, *Bogdán Emilné* szül. *Putsch Margit* földbirtokosné Sepsiköröspatak, *Goldberger Jenő* hirdető-irodatulajdonos Budapest, *Gebauer Ágoston* Pozsony, *Huber Elek* asztalos Bács-Topolya, *dr. Heinrich Adolfné* Trencsén (Teplíc fürdő), *Kubinyi Sándor* aranyműves Pécs, *Kálmán Ede* szob-

rász Pécs, *Kajdi Mihály* építési rajzoló Pécs, *Kávay Gyula* asztalos Budapest, *Kovács testvérek* csillárgyárosok Budapest, *özv. Katona Béláné* Budapest, *Lisinszky Lajos* asztalos Arad, *Münz Izidor* márványiparos Budapest, *Neumann Ferenc* szobrász Budapest, *Rácz Vilmos* hivatalnok Budapest, *Rimay Zoltán* gyógyszerész Abauj-Szikszo, *Szalai Béla* igazgató Budapest, *Sepsi-Szt-Györgyi Kaszinó* Sepsi-Szt-György, *Samarcas Tzigora Al.* könyvtárnok Bucarest, *Schätzing Károly* kereskedő Budapest, *Szemere Berta* Laszto mér. Összesen 21 új rendes tag.

VIRÁGVÁZA
ÜVEGBÖL.

TANÁR:
BENCZUR BÉLA.

TERVEZTE:
JESZE K.

Orsz. m. kir. ipar-
művészeti iskola.

Az anasztigmát, mint köztudomású, minőség dolgában a legkülönb fényképészeti objektív. A **Stöckig & Co.** cég a maga szél-tében ismert „Union“-kamaráit egy idő óta kizárólagosan anasztigmáttal látja el. Utalunk itt az e számunkhoz csatolt mellékletre.